

AIÜB-1/2010.
(AIÜB-1/2010-2014.)

R é s z j e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2010. május 17-én, hétfőn, 11.00 órakor
az Országház főemelet 58. számú
tanácstermében megtartott üléséről

Napirend:

A nemzeti együttműködésről szóló politikai nyilatkozattervezet (P/16. szám)
(Dr. Orbán Viktor és Lázár János (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita)

Elnököl:

Dr. Balsai István (Fidesz), a bizottság elnöke

Tartalomjegyzék

A nemzeti együttműködésről szóló politikai nyilatkozattervezet (P/16. szám); döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita	1
Lázár János (Fidesz) szóbeli kiegészítése	2
Kérdések, hozzászólások	3
Lázár János (Fidesz) reflexiói	7
Szavazás a tárgysorozatba-vételről és az általános vitára alkalmasságról	10

(A napirendi pont tárgyalásának kezdete: 12 óra 15 perc)

A nemzeti együttműködésről szóló politikai nyilatkozattervezet (P/16. szám); döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita

DR. BALSAI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Akkor áttérünk a napirend kiegészítéseként feltüntetett, a nemzeti együttműködésről szóló politikai nyilatkozattervezetre, Orbán Viktor, Lázár János önálló indítványára. Időközben kiosztottunk egy kiegészítést, a nyilatkozat előterjesztőjeként csatlakozott Lázár János, aki jelen van, Semjén Zsolt és Harrach Péter képviselőtársunk, ezért tehát most a nyilatkozatot előterjesztők nevében Lázár Jánosnak adom meg a szót.

Lázár János (Fidesz) szóbeli kiegészítése

LÁZÁR JÁNOS (Fidesz): Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget az előterjesztők nevében a 2010. május 14-én beterjesztett politikai nyilatkozat elfogadásának általános vitára való alkalmasságáról szóló döntésnél. A

nemzeti együttműködésről címet viseli az a nyilatkozat, amelyet Orbán Viktor, a Fidesz Magyar Polgári Szövetség elnöke, a köztársasági elnök által felkért miniszterelnök-jelölt beterveztett az Országgyűlés elé. Az előterjesztők nevében kérem, a mai napon tegyék lehetővé, hogy az általános vitára való alkalmasságról való döntés után a Ház döntsön arról, hogy napirendjére tűzi, és a ma este folyamán lehetőség szerint lefolytatja az általános vitát.

Nem ismertetném szó szerint a nyilatkozatot, hiszen minden esküt tevő országgyűlési képviselőtársam számára a nyilatkozat hozzáférhető volt, illetve megismerhették annak tartalmát. Elvi rendszeréről annyit szeretnék megjegyezni, hogy a historikus rész, a történeti rész azt gondolom, mindenki számára világos, legyen béke, szabadság és egyetértés, az 1848-as felütés követi azokat a közjogi hagyományokat, amelyeket 1945-ben, illetve 1989-ben, a köztársaságok kikiáltása alkalmával Magyarország maga elé tűzött.

Foglalkozik az anyag egy történeti elhatárolással is, ami az elmúlt húsz esztendő átmeneti időszakának a lezárását jelenti. Ha arra gondolok, hogy Magyarországon demokratikus választáson most először fordul az elő, hogy a választópolgárok tudatosan, szabad akaratukból arra hatalmaztak fel egy politikai erőt, hogy kétharmad birtokában elsőprő horderejű változásokat hozzon létre, akkor valóban nemcsak a választás tekinthető történelminek, hanem azt gondolom, hogy maga az Országgyűlés felelőssége is, a törvényhozók, jogalkotók felelőssége is történelmi.

Ezért azt gondoljuk, hogy helyes az 1848-as és az 1956-os hivatkozás is, tekintettel arra, hogy a rendszerváltozáskor kitűzött eszmények, amelyről a nyilatkozat részletesen szól, a szabadság, önállóság, felemelkedés, remény, bizakodás és testvériség, azok csorbát szenvedtek az elmúlt húsz esztendőben. A megállapodási kényszerek, a tárgyalási kényszerek 1989-ben, '94-ben és '90-ben is felülírták számos alkalommal a választói akaratot, és nem volt mód arra, hogy a választók ilyen mélységében és ilyen felhatalmazással legyenek képesek befolyásolni a hazájuk sorsát. Ez az első olyan alkalom, amikor tudatosan a nagy változás reményében, nagy bizalommal fordultak egy politikai erő felé. Nem paktum, nem koalíciós szerződés, hanem választói szabad akarat hozta létre a kétharmadot.

A mi felelősségünk, az előterjesztők felelőssége, hogy egy olyan rendszerre tegyünk javaslatot a nemzeti együttműködés keretében, amely figyelembe veszi az 1848-as, 1956-os, 1988-89-es hagyományokat, ezekből nem kívánunk engedni, és ezeknek az értékeknek a megteremtésére a nemzeti együttműködés keretében biztosít lehetőséget. Azt gondolom, hogy elemi erejű volt az az akarat, amellyel a választópolgárok felhatalmazták az új Országgyűlést, és mi ezt a nyilatkozatot azért szeretnénk rövid időn belül elfogadtatni a magyar törvényhozással, lehetőség szerint alkalmat teremtve arra, hogy mindenki tudjon csatlakozni, olyan alapvető társadalmi, emberi, nemzeti értékek megfogalmazásával, amelyek mindannyiunk számára elfogadhatóak politikai pártállástól, világnézeti meggyőződéstől függetlenül, mert úgy tervezzük, hogy a május végén megalakuló kormánynak is ezeket az értékeket kell majd képviselnie.

Ebben az értelemben nem hagyományos kormányprogram beterveztésére készül a miniszterelnök-jelölt, hanem egy, a nemzeti együttműködést maga elé tűző, az ország kereteiben és viszonyaiban teljesen új pályát kijelölő struktúrában gondolkodunk. Úgy gondolom, ehhez egy elvi fölhatalmazásra és egy elhatárolásra szükség van az elmúlt húsz esztendő és az azt megelőző 46 esztendő vonatkozásában is.

Ehhez kérem az Országgyűlés képviselőinek a támogatását, hogy tegyék lehetővé az előterjesztés általános vitán való megtárgyalását még a mai nap folyamán. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyitom a vitát. Ki jelentkezik hozzászólásra? Gaudi-Nagy Tamás, majd Steiner Pál jelentkezett egyelőre.

Gaudi-Nagy Tamásé a szó.

Kérdések, hozzászólások

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Előterjesztő! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Nagyon érdekes helyzet előtt állunk most jelenleg, hiszen olyan sorokat olvasunk ebben a politikai nyilatkozatban - megint csak úgy látszik, sajnos magamat kell ismételnem; nem volt még itt Lázár képviselő úr, amikor az első felszólalásomat megtettem -, ami sok tekintetben tükrözi a Jobbik Magyarországért Mozgalom 88 oldalas programjának, „Radikális változást” programjának elemeit, amire nagyon büszkék vagyunk, és azt gondolom, a legszínvonalasabb programja volt ennek a választási kampánynak. Ezzel szemben a Fidesznek nem volt ilyen programja; Lázár képviselő úr is tudja nagyon jól, hogy van egy olyan kötet, amely hat gondolkodó írását tartalmazza, de hát programnak nem nevezhető.

Az önrendelkezés jogának és képességének visszaszerzésére fókuszál ez a nyilatkozat, egy új nemzeti együttműködésről, új nemzeti együttműködés rendszeréről beszél. Nagyon hasonló, kísértetiesen hasonló érzéseim vannak, mint az előző alkotmánymódosítással kapcsolatos előterjesztés kapcsán, hiszen itt sem tudjuk igazából, hogy mi lesz a tartalom. Vannak ünnepélyes szavak, amelyek ráadásul a magyar történelemnek egy nagyon szűk részéről beszélnek csak. Hiszen arra azért felhívom a figyelmet - bár remélem, nem kell e Ház falai között felhívni a figyelmet -, hogy a magyar nemzet önrendelkezéséért vívott küzdelem nem 1956-ban kezdődött. Bár hozzá kell tegyem, nagyon büszke vagyok arra, hogy itt ül mellettem Murányi Levente, a Jobbik Magyarországért Mozgalom országgyűlési képviselője, aki maga is '56-os szabadságharcos, és a pufajkások ellen harcolt 1956-ban; reméljük, olyan sikerrel, hogy sikerült néhányat jobb létre szenderíteni. Tehát gyakorlatilag a pufajkások korszakával való szakítás, a nemzetidegen, bolsevik diktatúrával való szakítás elve egy elfogadható alapelv, de egyetlenegy eleme csak a magyar történelem komplexitásának. Nem volt itt Lázár képviselő úr - vagy talán már itt volt -, amikor fölmutattam a történeti alkotmányról szóló vaskos kötetet, még egyszer megteszem ezt, hiszen legyünk büszkék arra, hogy egy ilyen történeti alkotmányossággal rendelkező ország vagyunk, egy ilyen nemzet vagyunk, amelynek itt ez a kincse, és itt van a lehetősége önöknek arra, hogy a közjog eszközeivel ismét újraélesszük. S nem a lisszaboni szerződés az a szoftver, ami a meghibásodott számítógépet újraindítja - ahogy ezt Szájer József mondotta az Európai Parlament egyik ülésén -, hanem bizony a történeti alkotmányosságunk.

Én tehát azt a javaslatomat kell fönntartsam, amit az előző napirendi pontnál már megtettem, mégpedig hogy egy olyan típusú országgyűlési nyilatkozat, ünnepélyes nyilatkozat vagy határozati javaslat elfogadását támogatom, amely ezt a kérdést szabályozná, tehát a történeti alkotmányosság útjára való visszatérést és a jogfolytonosság kimondását a történeti rendszerünkkel, sarkalatos törvényeinkkel. Bizony a magyar nemzet önrendelkezéséért vívott küzdelem elkezdődött már egészen tulajdonképpen a honfoglalástól kezdve, hiszen folyamatosan és visszatérően külföldi hatalmak érdekei alá nyomták, próbálták nyomni ezt a nemzetet, amelynek viszont voltak gyönyörű szép pillanatai, századai. Azt gondolom, egy ilyen politikai nyilatkozatban, ha már egy ilyen hozunk egyáltalán, akkor mindenképpen szóljunk ezekről a történelmi személyiségekről, kezdve egészen Árpádtól, folytatva Szent Istvánon keresztül Szent Lászlón, Szent Imrén, és hosszan lehetne folytatni a sort, Hunyadi Mátyás, majd pedig a szabadságküzdelmek legnagyobbjai; a Thököly-szabadságharc 1606-ban eredményezett egy olyan csodálatos törvényt, amellyel a sarkalatos törvényeinket, az Aranybullát eredeti jogállásába ismét visszahelyezték; majd folytatódott a Rákóczi-szabadságharc, aztán a reformkor nagyjainak munkásságával. Ha megnézzük, mi sem állna távolabb tőlem, hiszen az '56-os szabadságharc az egyik legfontosabb szabadságharcunk,

Borska

amire fel kell néznünk, de bizony nem forradalom volt 1956. Itt egy óriási történelmi tévedésről van szó: '56 egy szabadságharc volt, amelyet a Vörös Hadsereg és a bolsevizmus ellen folytatott a magyar nép, többek között Murányi Levente és Wittner Mária közreműködésével, mind a ketten '56-osok, és büszkék lehetünk arra, hogy egy Országgyűlésben ülhetünk velük. Azonban ennél sokkal, de sokkal többről kellene beszélni, ha már egy ilyen rendszerről beszélünk. S bizony szólni kellene arról, hogy a két világháború között vitéz nagybányai Horthy Miklós vezetésével, kormányzásával egy olyan állam működött, amely a megcsönkített, kétharmadára zsugorított magyar államot képes volt egy olyan helyzetbe hozni, hogy önálló hadsereget tudott létrehozni, egy erős csendőrséget, és olyan külpolitikát folytatott, amellyel az elcsatolt három és félmillió magyarból és területeinknek is közel felét sikerült visszaszerezni, s a történelem e nagyon nehéz sodra után már valóban kényszerpályára került a történelmünk.

Azt azonban világosan látni kell, hogy az önrendelkezés jelenleg nincs még a kezünkben. Az önrendelkezés jogát azért nem gyakoroljuk, mert ott van például az Európa-klauszula a magyar alkotmányban, a jelenlegi alaptörvényben, helyesen fogalmazva - Zétényi Zsolt megfeddne ezért, ha alkotmánynak nevezném az 1949. évi XX. törvényt. *(Folyamatos zaj.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Figyeljünk a felszólalóra!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tényleg köszönöm a figyelmet, mert valóban úgy gondolom, biztosan lenne más érdekesebb dolog is beszélgetni, de ha már itt vagyunk ennél a napirendi pontnál, és egy ilyen súlyú nyilatkozat került elénk, akkor mi megtiszteljük az előterjesztőt azzal, hogy elmondjuk az álláspontunkat, és szeretnénk kérni ezt a tiszteletet a többiektől is. Nem kapjuk meg ezt a tiszteletet? De, megkapjuk - mert félreérthető volt.

Tehát az önrendelkezés jogát akkor tudnánk visszaszerezni, ha a Magyar Köztársaság a nemzetközi együttműködési rendszerben, többek között az Európai Unióban nem olyan szervilis módon teljesítené az ottani központi szervek, vezetők igényeit, mint ahogy ez jelenleg működik. Tehát az önrendelkezés jogának és képességének gyakorlásához kifejezetten látni szeretnénk például azt a külpolitikai elszántságot a Fidesz részéről, amiben az eddigi nyolc év, de sajnos ebben az elmúlt húsz év egységes volt, hogy meglehetősen erőteljesen simult bele Magyarország a transzatlanti rendszerbe; elfogadta a multinacionális cégek uralmát Magyarországon, és ezzel párhuzamosan egy olyan államadósság-csapdába hajtották az országot, amely három tényező lényegében az önrendelkezést erőteljesen korlátozza jelenleg. Mi tehát a magunk részéről, a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom képviselői abban tudnánk partnerek lenni, ha azt mondanánk ki, hogy a transzatlanti érdekek feltétlen elfogadása helyett, a transzatlanti érdekekkel szemben a nemzeti érdekek elsődlegesként való érvényesítése, a multinacionális cégek uralmának korlátozása és az államadósság újratárgyalása belekerülne egy ilyen nyilatkozatba. E három fundamentális tétel nélkül üres szavaknak tudjuk csak találni a nemzeti együttműködés rendszerét.

Egyébként sok tekintetben emlékeztet szándékaiban a két világháború közötti Olaszország korporációs rendszerére, amelyet én nem olyan színben tüntetek fel, mint amire a mellettem ülő MSZP-s képviselőtársak nyilván már készülnek, hogy jó erősen fasisztázzanak egyet. Én nem fogom ezt tenni, ugyanis a két világháború közötti Olaszország fasiszta rendszere, függetlenül attól, hogy milyen történelmi végkifejletre jutott, a korporációs rendszer elemeit magán hordozta, ami azt jelentette, hogy a szakszervezetek, a társadalmi érdekérvényesítés különböző szereplői jelentős mértékben részt vettek a hatalomgyakorlásban

és -kialakításban. Tehát ha erre irányuló nemzeti együttműködési rendszerről van szó, akkor azt megvizsgáljuk, megnézzük. Csak emögött semmilyen tartalmat nem látunk.

S azt azért mindenképpen jelezni kell, hogy az a választási program, amelyet a Fidesz letett az asztalra, és amit nem volt hajlandó megvitatni egyébként, hiszen egy-két fideszes képviselőt kivéve, nem voltak hajlandók a fideszes képviselőjelöltek vitázni például a Jobbik jelöltjeivel, de más jelöltekkel sem tudomásom szerint.

Tehát nem kapott igazából arra felhatalmazást a Fidesz Magyar Polgári Szövetség, nem kapott olyan tartalmú felhatalmazást, amely tartalmát tekintve egy gyökeres alkotmányreformra és minden más egyébre kiterjedne. Formáljogilag megkapta nyilván, ezt nem is vitatjuk egy másodpercre sem, hogy a kétharmados többség szám szerint elértetett, a kétharmadon túl vagyunk, csak hogy tartalmilag, legitimációs szempontból nem erre kapott felhatalmazást a Fidesz, hogy pillanatok alatt átszabja a magyar közjogi rendszert, és ráadásul ne állítsa helyre a történeti jogfolytonosságot.

Tehát nagyon sok kérdés van ezzel kapcsolatban, úgyhogy mi a magunk részéről - egy kicsit megelőlegezem a frakció álláspontját is - egy ilyen jellegű nyilatkozatot ebben a formában nem tudnánk támogatni, csak akkor, ha azok a fundamentális tételek is, ahogy említettem, megemlítésre kerülnek, amelyek valóban a nemzeti önrendelkezés megszerzéséhez szükségesek. E nélkül bizonyos üres szavak politikájáról van csak szó. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Steiner képviselő úr jelentkezett. Mielőtt megadnám a szót, egy másodpercre szeretném azt ismételtelen felidézni, amit már mondtam, hogy az általános vitára való alkalmasság tekintetében az alkotmányosságot kell vizsgálnunk és azt, hogy a vitában majd mit fogunk mondani, azt nem biztos. Én csak azt kérem a képviselőtársaimtól, és tényleg nem akarok senkit sem korlátozni, hogy legyen figyelemmel arra, hogy általában hétfőnként a plenáris ülés előtt fogunk tartani érdemi ülést, ahol lehetőséget szeretnénk adni magunknak, mindenkinek a hozzászólásra. Tehát az idő függvényében a felszólalásaikat úgy tervezzék, hogy más is labdába tudjon rúgni. Köszönöm szépen.

Steiner úr!

DR. STEINER PÁL (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én kerülném azokat a történelemszemléletű oktató monológokat, amit az előbb itt meghallgattunk. Én az előterjesztőkhöz néhány kérdést szeretnék feltenni.

Az első kérdés, amire elnök úr rávilágított, hogy ennek a nyilatkozatnak az alkotmányos funkcióját és műfaját szeretném megkérdezni, hogy mi ennek az alkotmányos célja, hogy egy kétségkívül győztes politikai erő egy ilyen nyilatkozatot a magyar parlamentben - érvényesítve a politikai erejét - elfogadjon.

A következő kérdésem az lenne, hogy azzal teljes mértékben egyetértek, hogy egy '48-as jelszóval kezdődik ez a nyilatkozat, de nem hiányolják-e például a szabadságjogokat, nem hiányolják-e az emberi jogokat, nem hiányolják-e a kirekesztés elleni fellépést, nem hiányolják-e a vélemény szabadságot, és még számos jogot fel tudnék sorolni, amely azt gondolom, kellene hogy szerepeljen ebben a nyilatkozatban.

Itt jelezni, hogy a szocialista frakció képviselői természetesen ki fogják fejteni a véleményüket a parlamenti vita során, és jelezni azt is, hogy a szándékot értjük és tiszteletben tartjuk, de annak, hogy ez a nyilatkozat, mint eszköz, ennek a szándéknak a teljesülése útján végigmenjen, ahhoz számos hiátust lehet érzékelni már a kérdések szintjén is.

Kérdezném például, hogy az átmenet két zavaros évtizede szemantikailag mit jelent? Zavaros volt-e, hogy beléptünk a NATO-ba, zavaros volt-e, hogy beléptünk az Európai

Unióba, zavaros volt-e, hogy a szabad, független választások során korábban már működött egy Orbán-Torgyán-kormány, ezeknek a működését is zavarosnak lehet-e tekinteni? Kérdezném például azt, hogy a felemelkedés helyett a szegénységbe torkollott itt valami, akkor ezek szerint ez a nyilatkozat azt jelenti, hogy Magyarországon egyáltalán nem volt fejlesztés, nem épültek utak, nem épültek hidak, nem épültek óvodák, bölcsődék, integrált szakképzési központok és sok minden más, amit szeretnék még itt megkérdezni.

Szeretném megkérdezni, hogy hogyan érti a nyilatkozat, hogy akik netalán véletlenül nem szavaztak a kétharmados politikai erőt képviselő politikai erőkre, azok nem forradalmárok? Egyébként pedig azt szeretném megkérdezni, hogy a szabad, független választást hogyan lehet a forradalommal, mint fogalommal összekapcsolni? Mit jelent ez a NER egészen pontosan? Ez egy szervezet vagy mozgalom, ez a nemzeti együttműködés rendszere? Azon kívül szeretném megkérdezni, hogy nem tartanak-e azért illendőbbnek, hogy ha a demokratikus népakarat alapján létrejött új politikai, gazdasági rendszerhez a választási győzelmet határoznák meg, mint definíciót? Végül az utolsó kérdésem: itt az utolsó oldalon van, hogy lehetőség mindenki számára és elvárás mindenki felé. Szeretném megkérdezni, hogy aki Magyarországon él, dolgozik, vállalkozik, tanul és végül is úgy dönt, hogy nem akar ennek az elvárásnak megfelelni, vagy nem tud ennek az elvárásnak megfelelni, azokkal mi lesz? Továbbra is élhetnek-e Magyarországon békében, szabadságban és egyetértésben?

Számos ilyen értelmező kérdésünk lesz majd még, még egyszer hangsúlyozom: azt nagyon jó gondolatnak tartanánk, ha a magyar parlament konszenzussal egy olyan nyilatkozatot tudna elfogadni, amely a következő négy év együttműködésének a kereteit megadná. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitában hozzászólásra jelentkezett Salamon képviselő úr, utána Schiffer András!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy Steiner képviselő úr kérdéseire az előterjesztő fog válaszolni, de azért magam is most azért kértem szót, hogy erre választ adjak. Szerintem és az én olvasatomban ez a nyilatkozat nem a rendszerváltozás értékeit, hanem a rendszerváltozás ellentmondásait tagadja. Ez a nyilatkozat nem a demokráciát, a szabad választásokat, az alkotmányos jogállamot, a megszálló csapatok távozásának jelentőségét vagy az Európához történő csatlakozásunkat tagadja, de számon kéri a rendszerváltozás erkölcsi értelemben történő végigvitelét, mert ez valóban nem történt meg.

Ez a nyilatkozat elutasítja az oligarchák uralmát, a társadalmi igazságtalanságokat, a nemzeti önfeladást, a korrupciót, a bűnözést, és valóban egy új világot hirdet, amely a családra, a munka becsületére, az emberi szolidaritásra, a nemzeti összefogásra és az erkölcsre épül.

Azt gondolom, hogy ebben a formában meg tudtam válaszolni Steiner képviselő úr kérdéseit. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Schiffer András jelentkezett, utána Murányi képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm. Nagyon rövid és tárgyyszerű leszek. Pusztán annyi a problémám ezzel a proklamációval, függetlenül a tartalmától, arról nyilván majd az Országgyűlésben lehet vitatkozni, a plenáris ülésen, hogy azért itt történt már néhány szabad választás, különböző pártok különböző mértékű többséggel vagy koalícióban kerültek kormányhatalomra, és nem volt szokás az elmúlt húsz évben, hogy egy választásokon győzött kormánytöbbség egy ilyen politikai nyilatkozatot tesz.

Van a politikai nyilatkozatnak egy közjogi státusza, helye, ezt úgy hívják, hogy kormányprogram. Tehát azt gondolom, hogy egy kormányprogram bevezetőjében, preambulumban helye van egy ilyen jellegű kinyilatkoztatásnak. Egy kicsit aggályosnak tartom, hogy most, amikor egy ugyanolyan szabad választás történt, mint a megelőző években, most egy ilyen politikai nyilatkozatra kerül sor. Ez mintegy azt sugallja, ami benne is van a szövegben - mármint ez a sugallat -, hogy itt nem egyszerűen egy választás volt, ahol történetesen egy párt kapott alkotmányozó többséget, ez így van, hanem mintha ennél több lett volna. Azt gondolom, hogy a '89-90-ben, adott esetben a rendszerváltó országgyűlésben '90-94 között lerakott rendszer alapjain működik tovább a magyar közjogi konstrukció. Tehát én a funkcióját vitatom ennek a politikai nyilatkozatnak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Murányi Levente képviselő úr jelentkezett.

MURÁNYI LEVENTE (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Miután megszólítottam '56 kapcsán, úgy gondolom, hogy azért egy-két gondolatot szeretnék ehhez hozzátenni. Miután én magam is nagyon fontosnak tartom a nemzeti együttműködést, amely szerintem 1956-ban működött utoljára hibátlanul talán.

Azt gondolom, akkor lenne ez teljes, hogy amit '44 márciusában elveszítettünk, a magyar jogfolytonosságot, amit még csak megerősített a kommunista hatalomátvétel a szovjet hadsereg segítségével, ma végre teljesülne, miután véleményem szerint '90-ben sem teljesült az úgynevezett rendszerváltás során, mert más nem történt '90-ben, mint legyőzött cseréltünk.

Tehát én azt gondolom, ha a Fidesz tökéletesen helyre akarja állítani a nemzeti együttműködést, akkor ki kell egészíteni alapgondolatokkal, amelyek már '56-ban is megvalósultak. '56-ban képesek voltunk definiálni azt, ami sokaknak nem tetszik nyilván manapság sem, hogy ki a magyar ember. Azt mondtuk, az a magyar ember, aki Trianon revízióját akarja. És ezt ma már nem mondja senki, már nem akar rá emlékezni.

Én tehát azt gondolom, valami ilyen irányba kellene elmennie ennek a nyilatkozatnak, és akkor lehetne egy nemzeti együttműködést létrehozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászóló? *(Nincs jelentkező.)* Nem látok. Megadom a szót Lázár képviselő úrnak mint az egyik előterjesztőnek.

Lázár János (Fidesz) reflexiói

LÁZÁR JÁNOS (Fidesz): Elnök úr, köszönöm szépen; igyekszem takarékoskodni az idejünkkel, hiszen mindjárt kezdődik a plenáris ülés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném az előterjesztők nevében megköszönni az észrevételeket, illetve a kiegészítéseket. Természetesen mindjárt válaszolok a műfaji kérdésre: ha jól értem, alkotmányossági, házszabályi aggály nem merült fel a nyilatkozat beterjesztésével kapcsolatban, így vonatkozik rá az Országgyűlés működésére vonatkozó minden rendelet, jogszabály, Házszabály, amely előírja és meghatározza azt, hogy milyen módon és milyen feltételekkel csatlakozhatnak ehhez a nyilatkozathoz. Lesz mód arra, hogy módosító indítványt nyújtsanak be, és az önök számára fontos egyéb értékek megjelenítésére és sort kerítsenek. Kérem, ezzel a lehetőséggel éljenek. Mi a nemzeti együttműködés jegyében készek vagyunk mindent megvitatni, és mérlegelni a nyilatkozatba való beemelését is.

Ami az alapvető elvi kérdést illeti, ezt többen fölvetették, hogy miért van erre szükség, és szükséges-e. Azt kell tisztáznunk, hogy egy olyan politikai erőnek, egy olyan társadalmi csoportnak, amelyik szabad választáson, Európában is szinte példa nélküli mértékű felhatalmazást kap egy ország megváltoztatására, van-e joga vagy netán kötelessége arra, hogy kijelölje azokat az irányokat és értékeket, amelyeket a következő években fontosnak lát. Én

azt gondolom, ez nem lehetőség, hanem egy teljesen világos beszéd. S ha valaki ezt a nyilatkozatot szóról szóra, mondatról mondatra olvassa, akkor meglátja benne, mik az alapértékei. Mi élni kívántunk azzal a felhatalmazással, amelyet a választók állítottak elő, és nem kívánjuk azt fölülbírni. Világos legyen mindenki számára, hogy aki Magyarországon ma a 2010-es választások alkalmával a Fidesz-Magyar Polgári Szövetségre és szövetségeseire adta a voksát, az a kétharmadra szavazott.

Nem a Fidesz kétharmadától kell féltetni a magyar demokráciát és az elmúlt húsz év alkotmányos berendezkedését, hanem aki ezt mondja, az az emberektől félti. Nem a '94-es paktumhelyzet állt elő, nem az 1990-es vagy '88-89-es tárgyalásos helyzet. Aki ma ránk adta a voksát, az az ország megváltoztatására szavazott, és adott esetben az alkotmányozás elvégzésére is fölhatalmazta a Fidesz-Magyar Polgári Szövetséget, ahogy erre Schiffer képviselőtársam pontosan és akkurátusan utalt. Nem gondolom tehát, hogy a Fidesztől kellene a demokráciát vagy a demokratikus értékeket féltetni, hiszen aki kétségbe vonja ezt a demokratikus fölhatalmazást, az az embereknek, a magyar választóknak a szándékát vonja kétségbe, azt pedig parlamenti képviselőknek, szerényen, nem javasolnám.

Ami a történelmi hivatkozásokat illeti, nem szeretnék világnézeti vitákba belemenni, csak egy megjegyzést szeretnék tenni. Magyarországon először 1945-ben volt általános és szabad választás, ezt mindenkinek a figyelmébe ajánlanám, ami pedig arról szól, hogy milyen irányba haladjon egy ország, már abban az értelemben, hogy mi az általános és szabad választásokban hiszünk. Számunkra akkor legitim egy politikai rendszer a XXI. század világában, ha a választópolgárok döntenek annak a rendszernek a sorsáról. S ezért határozhatók meg a magyar önrendelkezés pontjai, mert kevés olyan történelmi eseményt tudok mondani, amikor választók vagy társadalmi csoportok olyan széles körben zárkóztak volna föl az ország megváltoztatása érdekében, mint 1848-ban, 1956-ban vagy éppenséggel 1988-90-ben. Így a történelmi hivatkozások természetesen fontosak, egyetlenegy történelmi momentumot nem szeretnék a magam részéről vita tárgyává tenni. Nekünk van egy demokratikus meggyőződésünk, a demokrácia a választók akaratán alapszik, s ezért azokat a pontokat jelöltük meg, ahol a választói akarat, a népakarat és a népfelség elve legkarizmatikusabban alakult az elmúlt időszakban.

Hogy a Fidesznek programja van vagy nincs, azt néhány héten belül, azt gondolom, tettekkel fogjuk bizonyítani, amikor belevágunk az ország megváltoztatásába, és képviselőtársaim azokat a mondatokat, hogy nincs programja a Fidesznek és ilyen-olyan programja van, cselekvések értékelésével lesznek kénytelenek fölvaltani. Mert megnyugtatom képviselőtársaimat: május végén lesz Magyarországnak új kormánya, és lépéseket fog tenni az ország megváltoztatására.

Ami az értékeket illeti, mi világosan fogalmaztunk, amikor a rendszerváltásról is véleményt formáltunk. Szeretném fölhívni a figyelmet, hogy benne van, szó szerint benne van a szabadság, önállóság, felemelkedés, remény, testvériség; azok a rendszerváltó értékek, amelyekben 1988-89-ben mindenki bízott ebben az országban. És azt nem hiszem, hogy vita tárgya lehetne ebben a teremben vagy ebben az országban, hogy a rendszerváltás nem hozta azt a várakozást, nem váltotta be azokat a reményeket, amelyek miatt 1990-ben rendszert váltott a társadalom. Tehát ha mi kitérjük ezeket az értékeket, hogy mik voltak '89-ben a fontosak, meg kell állapítanunk, hogy éppen a rendszerváltó értékek megmentése és beteljesítése érdekében kell most egy másfajta politikai-társadalmi rendszer létrehozásában közreműködnünk.

A forradalom és nem forradalom kérdése. Én nem vagyok társadalomtudós, jogász végzettségű ember vagyok, de azt ajánlom figyelmükbe, hogy arról folytathatnak vitát - talán nem ebben a bizottságban, van más lehetőség is erre, de az Országgyűlésben lehet ilyen vitákat folytatni, remélem -, hogy vajon ilyen volumenű változtatásokra, mint amilyenre most

a mi pártszövetségünk megkapta a felhatalmazást, milyen keretek között lehet mandátumot szerezni egy társadalmi rendszerben. Antall József erre azt mondta, hogy „tetszettek volna forradalmat csinálni”, és a választók ezt a forradalmat 2010 tavaszán véghez vitték a szavazófülkékben. Mert fölhatalmazták arra a pártszövetséget, hogy ezt az országot megváltoztassa, hiszen kétharmadot adtak számunkra. S még egyszer nyomatékkal aláhúzom: ez az első olyan választás Magyarországon, ahol a kétharmadot annak tudatában biztosították a választópolgárok, hogy mérlegelték ennek a következményeit. Nagy bizalom - nagy változás. Ez volt a jelszavunk. A választópolgárok nem kis bizalmat akartak adni, mert akkor kis változás lett volna. Világosan tudták, hogy ha nem lesz meg a Fidesznek a kétharmada, akkor nem tudja beváltani azokat a választási ígéreteket és az ország megváltoztatását, amit ígért és amit jóslott a saját kormányzására vonatkozóan. A választók ebben a biztos tudatban hozták meg ezeket a döntéseket.

Ami pedig a társadalmi összehasonlítást illeti a korporatív társadalmi rendszerekkel kapcsolatban, ezt a leghatározottabban visszautasítom, többszörösen is; a két világháború közötti olasz modellre vonatkozó összehasonlítást a leghatározottabban visszautasítom. Ennek a nyilatkozatnak minden mondata és minden mondata arról szól, hogy mi együtt szeretnénk működni mindenkivel. A következő kormánynak mindenki kormányának kell lenni, annak is, aki otthon maradt, annak is, aki ellene szavazott, és annak is, aki rá szavazott. Ez pontosan szakítás az elmúlt húsz év politikai gyakorlatával; szakítás azzal, hogy valakit megválasztanak az emberek, és aztán vele szemben politizál vagy más érdekeket képvisel.

Azt gondolom, az önrendelkezés sokféle megfontolás tárgya lehet, ami az értékelést illeti. Számunkra 1848-ban, 1956-ban adatott meg a lehetőség forradalmi eszközökkel az önrendelkezés érvényesítésére. 1988-89-ben és '90-ben tárgyalásos úton adatott meg, 1994-ben pedig paktummal adatott meg az önrendelkezés érvényesítése. Ehelyett most először egy szabad választói akarat biztosítja az ország számára az önrendelkezést.

Az átmenet két zavaros évtizede: igen, mi zavarosnak gondoljuk ezt a két évtizedet, nem vitatva a Steiner képviselőtársam által fölvetetteket. S ha mérlegelni szeretnénk, ez a nyilatkozat társadalmi folyamatokat összegez. Nem hiszem, hogy normális ember elvitatja azt, hogy ebben az országban mekkora az elszegényedés mértéke; hogy a felemelkedés ígéretével kezdődött a rendszerváltás, és szegénységbe torkollott. Ez sajnos empirikusan is bebizonyítható tény, és nem hiszem, hogy meg lehetne cáfolni politikai meggyőződés alapján.

Sokan azt mondták, Gaudi képviselő úr is, hogy nem kaptunk fölhatalmazást, nem erre szavaztak a választók - dehogynem! Erre szavaztak a választók, ezt sokadjára szeretném aláhúzni. Mi tiszteletben tartjuk a választók döntését, és élni fogunk - szeretném, ha ezt a lelegején tisztáznánk, hogy a következő hetek-hónapok eseményei ne okozzanak meglepetést senkinek sem -, élni fogunk a választók adta fölhatalmazással.

Voltak még kérdései Steiner képviselő úrnak, hogy mik azok az értékek, amelyek hiányoznak. A szabadság több soron is benne van ebben a dokumentumban, hiszen 1848 „legyen béke, szabadság és egyetértés” című alaptétele a nyitó gondolat. S nem gondolom, hogy lenne olyan képviselő, aki ne tartaná fontosnak a munka, otthon, család, egészség és rend közös értékét. Mi azokkal tudunk együttműködni a jövőben, akik ezeket az értékeket maguk is fontosnak tartják. Ha ezeket elfogadják, az ország társadalmi szervező erejének gondolják, az önök által tett kiegészítésekkel együtt, akkor politikai hovatartozástól, világnézeti vagy vallási meggyőződéstől függetlenül minden magyar ember számára nyitott az együttműködés lehetősége. Az azonban fontos, hogy egy nyilatkozat kijelölje azokat az értékeket, ami az együttműködés kereteit határozza meg. Ha pontosan akarok fogalmazni, akkor talán ismerős, Franciaországban is el szokott hangozni, hogy azokkal akarunk együttműködni, akik megveszik a buszjegyet, s nem azokkal, akik buszjegy nélkül szállnak föl.

Tehát azért ki kell jelölni valamiféle alapstruktúrát, munka, otthon, család, egészség és rend, amelyek azt gondolom, hogy elfogadhatóak.

Hogy milyen összefüggése van a kormányprogrammal, azt remélem, hogy ezt a jövő héten képviselőtársam olvashatja a kormányprogramban is. Hiszen ez a nemzeti együttműködés nyilatkozata, ez a politikai nyilatkozat vezéreszménye lesz nemcsak a kormányzásnak, hanem a következő éveknek is reményeink szerint, és én arra biztatok mindenkit, hogy aki Magyarország jövőjét meg akarja erősíteni, egy sikeres országot akar, az csatlakozzon ehhez pártállástól függetlenül, és ez valóban egy olyan dokumentum lehet, amely textusán túl lehetőséget ad az együttműködésre a parlamenti kereteken belül is. Az a motiváció, hogy meg kell erősíteni azt a választói felhatalmazást, amelyet 2010 tavaszán kaptunk, és mi ezzel a lehetőséggel valóban formabontó módon az elmúlt 20 évhez képest fogunk élni, de az is egészen biztos, hogy más lesz a következő hónapok és évek menetrendje, mint az elmúlt 20 év volt, hiszen arra kaptunk felhatalmazást, hogy változtassuk meg azt, ami az elmúlt 20 év alatt zajlott. Köszönöm szépen a türelmüket.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről és az általános vitára alkalmasságról

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazás következik. Képviselőtársaimat arról kérdezem, hogy ki az, aki egyetért a tárgysorozatba-vétellel. *(Szavazás.)* 17 igen szavazat. Ki az, aki nem ért egyet? *(Szavazás.)* 2 nem szavazat. Ki az, aki tartózkodik ennél a szavazásnál? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás.

Ki az, aki az általános vitára alkalmassággal egyetért? *(Szavazás.)* 17 igen szavazat. Ki az, aki ezzel nem ért egyet? *(Szavazás.)* 2 nem. Ki az, aki ezzel kapcsolatban tartózkodik? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Cser-Palkovics alelnök vállalta az előadói minőséget. A kisebbségi vélemény elmondására van-e jelentkező? *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás jelentkezik.)* Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr.

(A napirendi pont tárgyalásának vége: 12 óra 50 perc)

Dr. Balsai István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Ipacs Tiborné és Prin Andrea